

ส่วนที่ 3

ยุทธศาสตร์จังหวัดพังงา

- 3.1 เป้าหมายการพัฒนา
- 3.2 วัตถุประสงค์
- 3.3 ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด
- 3.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดพังงา

ส่วนที่ 3

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดพังงา

► 3.1 เป้าหมายการพัฒนา :

“จังหวัดพังงา เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เกษตรกรรมยั่งยืน
สังคมแห่งการเรียนรู้ สู่ความเป็นเมืองน่าอยู่ เมืองแห่งความสุข”

▶ 3.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดพังงาให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
2. เพื่อพัฒนาภาคเกษตร (ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ผลไม้ ปศุสัตว์ ประมง)
และอุตสาหกรรมภาคเกษตรให้มีความยั่งยืน
3. อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่ความสมดุลอย่างยั่งยืน
4. ประชาชนจังหวัดพังงามีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีสังคมน่าอยู่
5. ประชาสังคม มีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

▶ 3.3 ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

1. จำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น
2. มูลค่าสินค้าภาคเกษตรที่เกิดขึ้นและปลอดภัยได้มาตรฐาน

▶ 3.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดพังงา

ประกอบด้วย 5 ประเด็นยุทธศาสตร์ โดยเรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	: สร้างเสริมคุณภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศครบวงจร
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	: สร้างเสริมระบบการผลิต การบริโภค การค้า การบริหารจัดการ
ด้านการเกษตรอย่างเป็นระบบที่ยั่งยืน
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	: สร้างเสริมระบบการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
อย่างมีประสิทธิภาพและสมดุล
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	: ยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดี สร้างสังคมมั่นคงน่าอยู่
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5	: สร้างเสริมระบบความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย จำแนกตามประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : สร้างเสริมคุณภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศรบบวงจร

ฐานข้อมูล

สถานการณ์การท่องเที่ยวของจังหวัดพังงาในช่วง 3 ปี ที่ผ่านมา จากปี พ.ศ. 2557-2559 โดยในปี 2559 มีรายได้จากการท่องเที่ยว 41,587.73 ล้านบาท ขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2558 ซึ่งมีรายได้จากการท่องเที่ยว จำนวน 37,214.75 ล้านบาท หรือเติบโต ร้อยละ 9.43 และมีจำนวนนักท่องเที่ยวจำนวน 4,477,266 คน เพิ่มขึ้นจากปี 2558 ที่มีจำนวน 4,476,738 คน และปี 2557 จำนวน 3,730,398 คน หรือร้อยละ 9.09 และร้อยละ 8.95 มีอัตราการขยายตัวทั้งรายได้ และจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นในสัดส่วนที่เพิ่มขึ้น และคาดการณ์มีแนวโน้มการขยายตัวต่อเนื่องจากการดำเนินงานในเชิงรุกของจังหวัด แต่ทั้งนี้ก็ยังขึ้นอยู่กับสภาวะทางการเมืองและสถานการณ์ภายในภาคได้ด้วยเช่นกัน

ตารางที่ 109 แสดงรายได้และจำนวนนักท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2557-2559

ภาค/จังหวัด	พ.ศ. 2557	พ.ศ. 2558	พ.ศ. 2559
รายได้จากการท่องเที่ยว			
ภาคใต้	505,557.88	592,074.51	623,090.77
จังหวัดพังงา			
รายได้จากผู้มาเยือน (ล้านบาท)	29,329.80	37,214.75	41,587.73
สัดส่วนการเติบโต Δ (%)	5.80	6.59	6.67
จำนวนนักท่องเที่ยว			
ภาคใต้	41,673,972	45,923,464	47,490,174
จังหวัดพังงา			
จำนวนผู้มาเยือน (คน)	3,730,398	4,176,738	4,477,266
สัดส่วนการเติบโต Δ (%)	8.95	9.09	9.43

จุดแข็ง

1. มีความหลากหลายในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติเป็นที่รู้จักระดับโลก
2. เป็นเมืองที่สงบ มีวัฒนธรรมท้องถิ่นที่เรียบง่าย ประชาชนมีอัธยาศัยดี เป็นมิตรกับนักท่องเที่ยว
3. มีที่พักที่ได้มาตรฐาน ทำให้นักท่องเที่ยวต่างชาติพึงพอใจ
4. มีการเชื่อมโยงกับจังหวัดใกล้เคียง
5. การมีส่วนร่วมระหว่างภาคเอกชน รัฐบาล และชุมชนอย่างเข้มแข็ง

จุดอ่อน

1. การประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง และมีน้อย เช่น ป้ายแนะนำแหล่งท่องเที่ยว
2. อัตราการขยายตัวของโครงสร้างพื้นฐาน และสาธารณูปโภคไม่สอดคล้องกับการขยายตัวของเมือง และธุรกิจท่องเที่ยว
3. บุคลากรด้านการท่องเที่ยว ยังขาดคนพัฒนาสู่มืออาชีพ ขาดองค์ความรู้ในการบริหารจัดการ
4. ไม่มีการจัดระเบียบการบริหารด้านการท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานและยุติธรรม
5. ขาดความพร้อมในด้านสถานพยาบาลจากผู้ประสบภัยทางทะเล

โอกาส

1. รัฐบาลให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวเป็นวาระแห่งชาติ
2. พื้นที่ประมงได้รับการสนับสนุนจากทุกภาคส่วน
3. กระแสความนิยมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และรักษาธรรมชาติเพิ่มขึ้น
4. กรอบการพัฒนาเศรษฐกิจ 3 ฝ่าย (Indonesia – Malaysia – Thailand) โดยเฉพาะด้านการท่องเที่ยวที่เกื้อหนุนต่อการลงทุนและพัฒนาในพื้นที่
5. สภาพพื้นที่สามารถขยายตัวและรองรับการลงทุนด้านการท่องเที่ยว

อุปสรรค

1. สถานการณ์ทางการเมืองและความไม่สงบในภาคใต้มีผลกระทบต่อการท่องเที่ยว
2. สภาพภูมิอากาศไม่เอื้ออำนวยต่อการท่องเที่ยวในบางฤดูกาล
3. สภาพเศรษฐกิจโลกไม่แน่นอน
4. สถานการณ์ทางการเมือง
5. ภัยธรรมชาติที่ไม่สามารถควบคุมได้

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์
		2561	2562	2563	2564	พ.ศ.2561-พ.ศ. 2564	
1. จังหวัดพังงาเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	1. ร้อยละของจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น (จากฐานปีที่ผ่านมา) ปี 2559 จำนวน 4,477,266 คน	5	7	10	12	5-12	1. ส่งเสริมและพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภคและบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน 2. พัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันและรองรับประชาคมอาเซียน และนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย 3. พัฒนาสินค้า บริการการตลาดและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ 4. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดพังงาให้มีคุณภาพ 5. เสริมสร้างคุณภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศบนความหลากหลาย ปลอดภัย
	2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการการท่องเที่ยว ร้อยละ 7/ ปี (จากฐานปีที่ผ่านมา) ปี 2559 จำนวน 41,587.73 ล้านบาท	7%	7%	7%	7%	7%	
	3. ร้อยละของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเยือนจังหวัดพังงา	70	75	80	85	70-85	

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : เสริมสร้างระบบการผลิต การบริโภค การค้า การบริหารจัดการ ด้านการเกษตรอย่างเป็นระบบที่ยั่งยืน

ฐานข้อมูล

เศรษฐกิจจังหวัดพังงา พิจารณาการจาก GPP 3 ปี ย้อนหลัง จากปี พ.ศ. 2557-2559 ของจังหวัดพังงา ขึ้นอยู่กับภาคการเกษตรกรรม การประมง และการค้าปลีกซึ่งเป็นเศรษฐกิจที่สำคัญ

ตารางที่ 110 แสดงเศรษฐกิจจังหวัดพังงา 3 ปี ย้อนหลัง จากปี พ.ศ. 2557-2559

สาขาการผลิต	จังหวัดพังงา/ปี หน่วย : ล้านบาท			ภาคใต้ หน่วย:ล้านบาท		
	2556	2557	2558	2556	2557	2558
ภาคเกษตร	15,592	13,434	12,515	341,466	306,312	285,325
-สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์และป่าไม้	12,624	10,138	9,486	291,868	252,695	235,847
-สาขาประมง	2,968	3,297	3,030	49,598	53,618	49,478
ภาคนอกเกษตร	28,378	31,202	34,822	826,966	834,585	913,991
Gross Provincial Product (GPP)	43,970	44,637	47,337	1,168,432	1,140,898	1,199,315

ที่มา: สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

จุดแข็ง

- พื้นที่มีศักยภาพในการผลิตสินค้าเกษตร (ปาล์ม ยางพารา ประมง ปศุสัตว์ พืช)
 - ประชาชนภาคเกษตรมีรายได้เฉลี่ยสูง ข้อมูล ปี 2558 GPP ภาคเกษตรมูลค่าจากภาคเกษตร 26.44 %
- ทรัพยากรดินอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การปลูกพืช
- ปริมาณน้ำเพียงพอต่อการผลิต
- อยู่ใกล้แหล่งตลาดสำคัญ (กระบี่ ภูเก็ต) สะดวกในการขนส่งสินค้า

จุดอ่อน

1. เกษตรกรรายย่อย สถาบันเกษตรกร และสหกรณ์ยังไม่เข้มแข็ง
2. เกษตรกรส่วนใหญ่ขาดองค์ความรู้ในการผลิตเชิงคุณภาพ
3. มีการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรน้อย
4. ปริมาณผลตกชุกตลอดทั้งปี
5. ภาคเกษตรกรรมขาดการเชื่อมโยงในลักษณะ Clusters มีช่องทางการตลาดน้อย

โอกาส

1. นโยบายรัฐบาลเกื้อหนุนการพัฒนาด้านการเกษตร (เกษตรสู่ครัวโลก)
2. แนวโน้มการบริโภคอาหารปลอดภัยเพิ่มขึ้น
3. การพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่
4. แนวโน้มเศรษฐกิจโลกขยายตัวเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะปาล์มน้ำมัน (พลังงานทดแทน)
5. มีผลการศึกษาความเหมาะสมการพัฒนาแหล่งน้ำ และก่อสร้างระบบชลประทาน
6. กรอบการพัฒนาเศรษฐกิจ 3 ฝ่าย (IMT-GT อินโดนีเซีย มาเลเซียและไทย)
โดยเฉพาะด้านการเกษตรและประมง ที่เกื้อหนุนต่อการลงทุนและพัฒนาในพื้นที่

อุปสรรค

1. ต้นทุนการผลิต (ปัจจัยการผลิต) สูงขึ้น
- น้ำมันเชื้อเพลิง อาหารสัตว์ บำรุงเคมี สารเคมี
2. ราคาสินค้าเกษตรยังคงมีความผันผวน
3. การกีดกันทางการค้าโลก
4. การคมนาคมขนส่งสินค้าจากแหล่งผลิตสู่ตลาดไม่สะดวกกระทบกับผลผลิต

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					กลยุทธ์
		2561	2562	2563	2564	พ.ศ.2561-พ.ศ. 2564	
1. มูลค่าสินค้าภาคเกษตรที่เพิ่มขึ้นและปลอดภัยได้มาตรฐาน	1.1.ร้อยละของอัตราการใช้ปุ๋ยเคมีต่อพื้นที่ปลูก (ร้อยละ)	2.5%	2.5%	2.5%	2.5%	2.5%	1. ผลิตสินค้าเกษตรให้มีความปลอดภัยและได้มาตรฐานเพื่อการส่งออก 2. ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานโดยใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม 3.พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรการเกษตรอย่างเหมาะสม
	1.2 จำนวนฟาร์ม/โรงงานที่ได้รับการรับรองคุณภาพมาตรฐาน (ร้อยละ)	90	90	90	90	90	
2.เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดีอาชีพมั่นคงและรายได้จากภาคเกษตรเพิ่มขึ้น	- จำนวนครัวเรือนเกษตรกรที่มีรายได้เพิ่มขึ้น (ครัวเรือน)	4,000	5,000	6,000	7,000	7,000	4. ส่งเสริมผลผลิตทางการเกษตรตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง 5. พัฒนากลไกการกระจายสินค้าเกษตรสู่ตลาดอย่างเหมาะสม การบรรจุภัณฑ์การเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรโดยการเชื่อมโยงตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศ
3.ทรัพยากรทางการเกษตรมีการนำไปใช้เพื่อพัฒนาการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพคุ้มค่า	3.1 จำนวนพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืน (ไร่)	700	700	700	700	28,000	6. ส่งเสริมพัฒนาองค์ความรู้ในการจัดการการผลิตที่มีประสิทธิภาพและได้คุณภาพ พัฒนากลุ่ม/สถาบันเกษตรกรสหกรณ์ให้เข้มแข็งรองรับการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยได้มาตรฐาน 7.ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา
	3.2 จำนวนดินที่ได้รับการบริหารจัดการและฟื้นฟู (ไร่)	1000	1000	1000	1000	4000	
	3.3 จำนวนสถาบันเกษตรกรที่มีความเข้มแข็ง (แห่ง)	10	15	20	25	70	

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : สร้างเสริมระบบการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อย่างมีประสิทธิภาพและสมดุล

ตารางที่ 111 แสดงพื้นที่ป่าไม้ ของจังหวัดพังงาในภาพรวม ระหว่างปี พ.ศ. 2556 – 2558

จังหวัด	พื้นที่ป่า (ไร่)		การเปลี่ยนแปลง ปี 2556/2557 (+/-)	พื้นที่ป่า (ไร่)		การเปลี่ยนแปลง ปี 2557/2558 (+/-)	
	ปี พ.ศ.2556	ปี พ.ศ.2557	ไร่	ร้อยละ	ปี พ.ศ.2558	ไร่	ร้อยละ
พังงา	1,096,399.70	1,083,257.48	-13,142.22	-1.20	1,078,232.57	-5,024.91	-0.46

ที่มา : กรมป่าไม้

จุดแข็ง

1. ชุมชนมีความเข้มแข็งในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
2. ป่าชายเลนมีความสมบูรณ์และมีพื้นที่มาก แห่งหนึ่งในประเทศไทย มีทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวที่หลากหลาย และมีชื่อเสียงระดับโลก
3. เป็นจังหวัดที่มีแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่มีความหลากหลายทางระบบนิเวศสูง
4. มีทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ มีคุณค่า และมีชื่อเสียงระดับประเทศ
5. เป็นจังหวัดที่มีสภาพแวดล้อมที่ดีพร้อมและมีความสวยงามเรียบร้อย
6. เป็นจังหวัดที่มีแหล่งเรียนรู้ด้านทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย

จุดอ่อน

1. มีการบุกรุกทำลายป่าอย่างต่อเนื่อง
2. การกำจัดระบบขยะมูลฝอยยังไม่มีประสิทธิภาพ
3. การกัดเซาะชายฝั่งทะเลและริมตลิ่ง แม่น้ำลำคลองมีความรุนแรง
4. การจัดการน้ำเสียในแหล่งธุรกิจประกอบการและชุมชนยังไม่มีประสิทธิภาพ
5. ขาดการพัฒนาแหล่งน้ำและบริหารจัดการ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

โอกาส

1. ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่อนุรักษ์ ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลและองค์กรระหว่างประเทศ
2. กระแสนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจากระดับโลก
3. ภาวะโลกร้อนกระตุ้นให้ผู้คนตื่นตัวในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
4. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและสารสนเทศ
5. กระแสนิยมของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

อุปสรรค

1. ระเบียบกฎหมาย ของแต่ละหน่วยงานไม่สอดคล้องกัน
2. มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจ โดยการทำการเกษตรเชิงเดี่ยวและการท่องเที่ยวมากขึ้น
3. ภัยธรรมชาติ เช่น ฝนตกหนัก อุณหภูมิน้ำทะเลสูงขึ้น
4. การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรในพื้นที่และการท่องเที่ยวมีผลต่อการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					กลยุทธ์
		พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2561- พ.ศ. 2564	
1. อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติสู่ความสมดุลและยั่งยืน	1.จำนวนพื้นที่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูป้องกันเพิ่มขึ้น ร้อยละ 8/ปี (จากฐานปีที่ผ่านมา)	8	8	8	8	8	1. ส่งเสริม และ ขยาย ผล กระทบ การ เรียนรู้ และ สร้าง จิตสำนึกมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล 2. กำหนดเขตการใช้พื้นที่ประโยชน์ที่ดิน และแหล่งน้ำให้เหมาะสม 3. ส่งเสริมฟื้นฟูและอนุรักษ์ ทรัพยากร ธรรมชาติ และ สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน 4.การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ได้รับ การ แก่ไข อย่าง มี ประสิทธิภาพ
	2. ปริมาณที่เพิ่มขึ้นของทรัพยากรป่าไม้ที่เสื่อมโทรม หรือถูกทำลายได้รับการฟื้นฟู 150 ไร่/ปี หรือ 40,000 กล้า/ปี (จากฐานปีที่ผ่านมา)	100 ไร่	100 ไร่	100 ไร่	100 ไร่	100 ไร่	
	3.จำนวนเครือข่าย/กลุ่ม/ชุมชนที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เพิ่มขึ้น ร้อยละ 10/ปี (จากฐานปีที่ผ่านมา) ปี 2558 จำนวน 877 คน	10	10	10	10	10	
	4.ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ร้อยละ 5	5	5	5	5	5	

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : ยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดี สร้างสังคมมั่นคงน่าอยู่

ฐานข้อมูล

การพัฒนาคุณภาพชีวิต ความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ) ของครัวเรือน ที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ (รายได้ต่ำกว่า 30,000 บาท/คน/ปี ได้รับการพัฒนา โดยมีจำนวนที่ลดลงในแต่ละปี ดังนี้

ตารางที่ 112 แสดงความยากจนและรายได้เฉลี่ยต่อคน/ปี ต่ำกว่า 30,000 บาท

รายการ	ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558
เกณฑ์รายได้ต่ำกว่า 30,000 (บาท)	30,000	30,000	30,000
จำนวนครัวเรือนยากจน	36	10	46
ร้อยละของการเปลี่ยนแปลง		52.78	-78.26

จุดแข็ง

มีวัฒนธรรมประเพณีที่หลากหลาย มีหลายกลุ่มชาติพันธุ์ มีจิตใจสมานฉันท์ อยู่ร่วมกันอย่างอบอุ่น อารี ไม่มีความแตกต่างทางสังคม รักษาวิถีชีวิตประเพณี วัฒนธรรมดั้งเดิมได้อย่างสมบูรณ์ มีปัจจัยที่ชี้ให้เห็นเด่นชัดถึงความเป็น อัตลักษณ์ เช่น การดำรงชีวิตแบบเรียบง่ายไม่เปลี่ยนแปลงไปตามกระแสสังคม ภาษา เครื่องแต่งกาย เมืองน่าอยู่ อันดับ 2 ของประเทศ ดำรงชีวิตแบบเรียบง่าย แบบสังคมเกษตรประชาชน ให้ความสำคัญกับการศึกษา ของบุตรหลาน มีระบบการจัดสวัสดิภาพ

จุดอ่อน

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศส่งผลต่อการพัฒนา ด้านอื่น ๆ ในอนาคต
2. การจัดการศึกษา ยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่ทำให้ขาดแรงงานที่มีฝีมือ
3. ผู้นำองค์กรชุมชนยังขาดความรู้ทักษะ การบริหารจัดการท้องถิ่น
4. การส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมไม่ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย
5. ประชาชนบางส่วนยังขาดความ มั่นคงด้านที่อยู่อาศัย
6. ปัญหาเสพติดแนวโน้มนำสูงขึ้น ผู้ติดยาขายใหม่และผู้ที่เกี่ยวข้องอายุน้อยลง
7. ประชาชนยังมีปัญหาด้านสุขภาพเป็นโรคที่เกี่ยวกับพฤติกรรม
8. การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในปี 2558 ยังขาดการขับเคลื่อนอย่างเป็นระบบ

โอกาส

1. นโยบายรัฐบาลมีการสนับสนุนการจัดสวัสดิการสังคมให้ครอบคลุมทุกกลุ่ม
2. แผนพัฒนาเศรษฐกิจ มุ่งเน้นความสำคัญกับการพัฒนาคนและความเข้มแข็งของชุมชน
3. การพัฒนาจังหวัดด้านการท่องเที่ยวทำให้ ประชาชนมีรายได้สูง
4. มีองค์กรเครือข่ายและหน่วยงานภายนอกที่สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัด

อุปสรรค

1. การสนับสนุนจาก อปท.ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตน้อย
2. การจัดระบบแรงงานต่างด้าวยังขึ้นอยู่กับระดับนโยบาย แรงงานต่างด้าวส่งผลต่อคุณภาพชีวิตและกระแสโลกาภิวัตน์ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงค่านิยม

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					กลยุทธ์
		2561	2562	2563	2564	พ.ศ.2561-พ.ศ. 2564	
ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี	1. ร้อยละของดัชนีความมั่นคงของมนุษย์	65	70	75	80	65-80	1.เสริมสร้างสุขภาพดีทั้งกายและใจ 2. เสริมสร้างความมั่นคงในอาชีพ 3. ส่งเสริมการให้ประชาชนเข้าถึงสวัสดิการและบริการของรัฐ 4. ส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น 5. ส่งเสริมสังคมแห่งการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีพ
	2.ร้อยละของครัวเรือนยากจนรายได้เฉลี่ยต่อคน/ปีต่ำกว่า 30,000 บาท (ลดลง 10 % ต่อปี)	10	10	10	10	10	

ยุทธศาสตร์ที่ 5 : เสริมสร้างระบบความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ฐานข้อมูล

พังงามีการแพร่ระบาดของยาเสพติดในระดับเบามาก สัดส่วนคดียาเสพติดที่จับกุมต่อประชากรแสนคน ในช่วงปี 2557 มีจำนวนคดีที่จับกุมจำนวน 1,409 ราย หรือร้อยละ 24.17 ลดลงจากปี 2555, และ 2556

ตารางที่ 113 แสดงสัดส่วนคดียาเสพติดที่จับกุมต่อประชากรแสนคนในช่วงปี 2555-2557

รายการ	ปี 2555	ปี 2556	ปี 2557
จำนวนคดี	1,647	1,858	1,409
สัดส่วน	639.6	716.20	539.10
อัตราการขยายตัว		11.98	-32.85

ที่มา : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สัดส่วนคดีอุกฉกรรจ์และคดีสะเทือนขวัญต่อประชาชน ในช่วงปี 2556 – 2558 มีสัดส่วนที่ต่ำกว่าสัดส่วนของประเทศ โดยในปี 2558 มีเพียง 18 คดี หรือสัดส่วน 4.05 ต่ำกว่าคดีของภาคใต้ที่มีจำนวน 444 คดี 15.7 ต่ำสุดเมื่อเทียบกับ 14 จังหวัดภาคใต้ สัดส่วนคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน (ต่อประชากรแสนคน) และ สัดส่วนคดี ที่น่าสนใจ (ต่อประชากรแสนคน) ที่เกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดพังงา มีสัดส่วนที่ต่ำกว่าสัดส่วนของประเทศเช่นกันโดยในปี 2558 มีสัดส่วน 3.18 และ 1.76 ในปี 2558

จุดแข็ง

1. ประชาชน/ชุมชนในพื้นที่ที่มีความสมัครสมาน เอื้ออาทร สังคมสงบสุข
2. กระบวนการ/เครือข่าย ภาคประชาสังคมมีความเข้มแข็ง

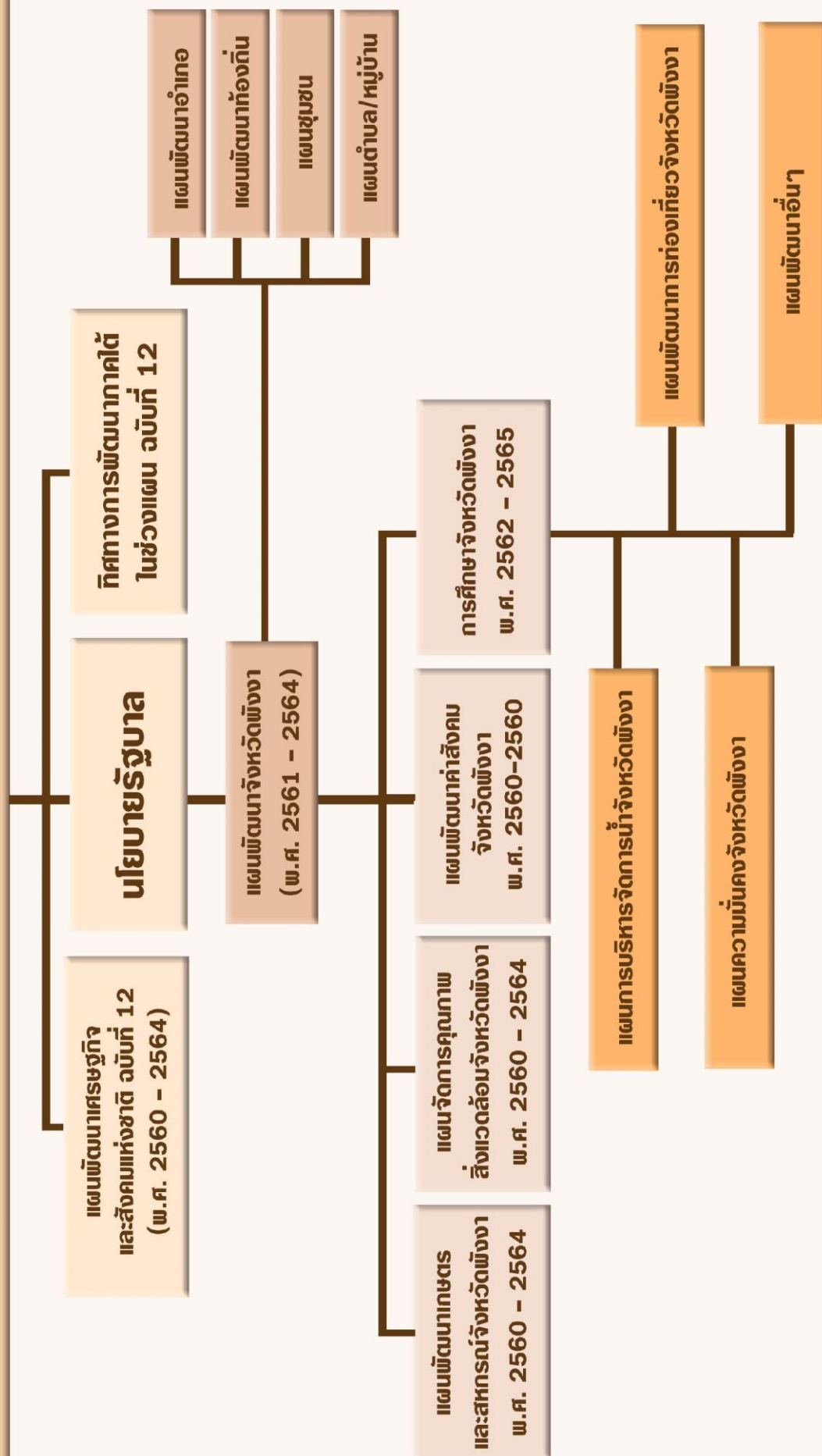
จุดอ่อน

1. ขาดรายงานข้อมูลลดลงและการเชื่อมโยง
2. เป็นพื้นที่เสี่ยงภัยทางธรรมชาติ

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					กลยุทธ์
		2561	2562	2563	2564	พ.ศ.2561-พ.ศ. 2564	
ประชาชนมีความมั่นคงอย่างยั่งยืน	ร้อยละที่ลดลงของคดียาเสพติดที่จับกุมต่อประชากร (ลดลงร้อยละ30/ปี)	30	30	30	30	30	1. ส่งเสริมจิตสำนึกและกระบวนการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคง 2. เพิ่มประสิทธิภาพการคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 3. ส่งเสริมการปกครองอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
	ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน (ร้อยละ 80)	80	80	80	80	80	4. เสริมสร้างระบบรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน - สาธารณภัย - อุทกภัย - อุบัติภัย และอื่นๆ 5. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกระบวนการประชาธิปไตยและกิจกรรมทางสังคมเพื่อความปลอดภัยของสมานฉันท์ 6. ส่งเสริมและพัฒนาจิตอาสาพระราชัฐ 7. ส่งเสริมและพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชนเข้มแข็งพึ่งตนเองได้

การใช้อุปกรณ์พัฒนาจิตใจเชิงพื้นที่ (Area Base)

ยุทธศาสตร์ประเทศ ระยะ: 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579)

แผนภาพแสดงความเชื่อมโยง วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์ เป้าหมาย กลยุทธ์ และแผนงาน																		
ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เกษตรกรรมยั่งยืน สังคมแห่งการเรียนรู้ สู่คุณภาพชีวิตที่ดี																		
วิสัยทัศน์	พันธกิจ	เป้าประสงค์	ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย	กลยุทธ์	แผนงาน	โครงการ	กิจกรรม	ตัวชี้วัด									
วิสัยทัศน์	พันธกิจ	เป้าประสงค์	ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย	กลยุทธ์	แผนงาน	โครงการ	กิจกรรม	ตัวชี้วัด									
พันธกิจ																		
เป้าประสงค์																		
ยุทธศาสตร์																		
เป้าหมาย																		
กลยุทธ์																		
แผนงาน																		
โครงการ																		
กิจกรรม																		
ตัวชี้วัด																		